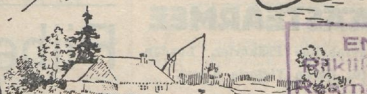
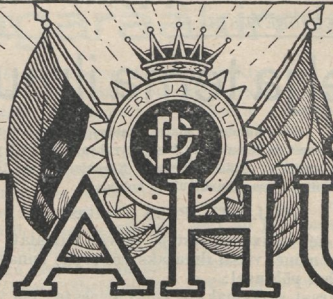

DÄASTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

 ENSV
 Kirjandus- ja
 Kunstide Akadeemia
 Raamatukogu

SP 1437

SÕJAJAHUUD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 68

Tallinn, 1. märtsil 1935

7. aastakäik

„Kui ma vaatan su kätelööd, su taevast, kuud ja tähti, mida oled teinud: — Mis on inimene, et sa mõtled ta pääle, ja inimese laps, et sa vaatad ta pääle? Sa oled teda vähe Jumalast madalamaks loonud ja auga ning iluga teda ehitinud. Sa oled teda valitsejaks tõstnud oma kätetöö üle, sa oled pannud kõik tema jalgade alla. Issand, meie valitseja, kui kõrgesti austamisväärt on sinu nimi!”

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

Juhi märkmeid.

KINDRAL BOOTH lahkus Londonist möödunud kuul ja sai südamliku arusaamise osaliseks. Kindral manitses kõiki juhte, ohvitseri ja sõdurite tegema oma osa suure sõjas patu ja kurjuse vastu, tootades ühtlasi teha oma osa. **STÄABILEM** sõitis temaga Marsoilles'ni (Prantsusmaal), kus kindral astus laevale, et sõita Indiasse ja Austraaliasse. Meie palume Jumala õnnistust tema hiiglasuurele sõjakäigule.

MINA OLEN RÕHMUS koos viibides oma seltsiliste-ohvitseridega ja sõduritega Eestis kõigis korpustes, ja mul oli hää meel näha suurt arvu pöördunud talvise sõjakäigu tulemusena. Meie ootame kiivuga uute sõdurite vannutamist igas korpuses.

ENVOI URBANS Lätist teeb käesolevat kuul oma esimese kiilaskäigu Tallinna, ühenduses Päästearmee tööga. Ta toob enesega kaasa palju kogemusi. Ma usun häid koosolekuid kõikjal, kus ta külastab. Ta on salvatsioonist Päästearmee töö algusest peale Jelgavas a. 1923. Ma usun, et Jumal tasub seda kiilaskäiku hingede päästmisega.

RAHVUSLIK ÜLESKUTSE jatkub sellel kuul. Me kutsume üles ohvitseri, sõdurid ja nekruteid ohverdama oma aega ja energiat selleks pingutuseks ja kindlustama eesmärki, mis on üles seatud igale korpusele. Palume oma sõpru kaasa aidata meie tööle oma abiga.

Selles numbris avaldame järgnevat osa **PÄASTEARMEE ÕPETUSTEST**. Palume tõsiselt meie lugejaid seda lugeda läbi, sest need on Päästearmee õpetuse ja usu alused, mis põhjenevad piiblit. Need jatkuvad, kuni kõik Päästearmee õpetused on avaldatud.

MEIE TERVITAME KAPTEN V. MUULI tema ülendamisega puhul sellesse astmesse. Kapten jatkab oma tööd elposti ohvitserina, missuguses töös ta on näinud palju rahvast osa võtnas koosolekuis.

ESIALGNE TEADAANNE.

Kongressi päevad on kindlalt määratud 29. ja 30. mail ning 1. juunile. Meie palume Jumalat, et Jumal õnnistaks neid sündmusi. Loodan järgmisel kuul anda täielikke üksikasju ühes kongressi juhataja nimega.

Paludes Jumalat teid õnnistada,

Teie

ALF. W. LOCKYER.

PÄASTEARMEE ÕPETUSED II.

I PÄÄTÜKK.

Piibel ja tema ilmutus.

Selle numbriga alates avaldame aasta läbi mõnda Päästearmeest ja tema õpetustest, et rahvast ja eriti päästesõdurid tutvustada Päästearmeega. Käesolevaga on toodud mõnda piiblit ja jumaliku ilmutuse kohta.

II JAGU. Piibli tarvitus.

I. Kõik, kes usuvad tõisiti ja olevat Jumalat, loomulikult ootavad, et Ta mõnel viisil ilmutaks või teeks ennast teatavaks inimestele kahel põhjusel:

a) Sellepärast, et Jumal kui kõiki armastav Isa võiks omada tähelepanu ja looduse (loodud asjade) kummardamist, kes on teatud Tema enese kuju järele.

b) Sellepärast, et inimene võiks aru saada ja teostada Jumala tahtmist tema enese kohta ja rahuldada tema enese sise-mist soovi kummardada üht kõrgemat olevust.

2. „Ilmutus“ tähendab teadaandmist sellest, mis teisisiti oleks olnud varjatud, ka seda, mis on tehtud teatavaks.

Ilmutamine on sõna-sõnalt „paljastamine“ — kas paljastamise tegu või selle tagajärg.

Jumalik ilmutus on teatavaks saanud tõsisest Jumalast, Tema enese kohta ja Tema tahtmise kohta inimesoo vastu, ja ka töö kohta, mis nõnda on saanud teatavaks.

3. Jumalik ilmutus on kaht liiki:

a) Harilik või loomulik ilmutus.

b) Eriline või üliloomulik ilmutus.

a) Harilik või loomulik ilmutus on see Jumala teadmine ja jumalikud asjad, mida kõik võib kätte saada järele mõeldes ja vaadates harilikke Jumala tegusid. Just nagu tähtis inimese teadmine, ütleb kunstnik või ehitaja, võib teada saada uurides tema tööd, nii tähtis Jumala tundmine võib kätte saada uurides Tema tööd. Nii:

1. Jumala töö meie ümber — loodus (maailm ja universum), kõigi tema imedega — õpetab midagi Jumala tarkusest ja väest.

2. Jumala töö meie sees — meie tunne ärarippuvusest ja meie südamentunnistust — tuletab meelde käsuandjat, kellele meie oleme vastutavad.

b) Eriline või üliloomulik ilmutus on see jumaliku töö teadmine, mis on antud inimesele otsekohe Jumalalt ja mida inimene ei saa teisiti avada. Piibel on selle ilmutuse tõendus.

4. Loomulik ilmutus on antud igahelbe, ja inimesed on vastutavad valguse mõdu eest, mis neile üles näidatud. Seda on õpetanud piibel, mis näitab, et —

a) Jumal räägib inimese vastu looduses.

Taevad jutustavad Jumala au ja taeva laotus kuulab Tema kätte tööd. Päev ajab päevale rohkesti kõnet välja, ja õõ kuulab ööle üles, mis tuleb ära tunda. Laul 19:1-2. Sest, et see, mis Jumalast on teada, on avalik nende sees. ... Sest

b) Jumal räägib inimese vastu südamentunnistuse läbi: Sest need näitavad üles, et käsu tegu on kirjutatud nende südame sisse, sest et nende südamentunnistus

Tema nägemata asju, nii hästi Tema igavest väge kui jumaliku olemist näkise maailma loomisest, kui neid ülele pannakse tegudest, nõnda et nemad ei või endid vabandada.“ Rooma 1:19—20.

5. Kuid loomulik ilmutus ükski on puudulik, sest:

a) Loomulik ilmutus annab ainult piiratud teadmist Jumalast, näidates vähe Tema pühadusest, armastusest, armust, iseseisvusest või Tema soovidest inimese tuleviku kohta.

b) Loomulik ilmutus ei heida valgust inimese suurimale vajadusele — teele patust vabastamiseks.

c) Loomulik ilmutus on ainult üldine. See on, ta teeb teatavaks, näiteks, Jumala hädudesse kõigi vastu, andes vihma, päikesevalgust ja teisi hädusid, aga mitte Tema hoolitsemist igahelbe eest. Nii jääb tähtsaima inimese igatseva südame rahuldamine isiklikus sõpruses Jumalaga ning ühenduses Temaga.

d) Loomulik ilmutus on nõrkenud läbi aastasadade, et juhtida rahvast kõrgele ja pühale arusaamisele Jumalast, nii kuidas see on antud piiblis.

Ainukesed usutunnistused, mis õpetavad üht elavat Jumalat (monoteism), on kristlastel, juutidel ja muhameedlastel. Nendest on kristlaste ja juutide usutunnistused põhjendatud piibele, kuna muhameedi usk saab palju oma algupärase õpe-

tust piibli allikaist. Ajalugu näitab, et suguharud ja isikud, kes omavad ainult loomulikkil ilmutust, juhulikult edendavad kindlaid, tõsiseid arusaamisi Jumalast, kuid ei ole iialgi küllalt saavutanud, et vabastada endid paganluse pimedusest.

6. Sellepärast eriline või üliloomulik ilmutus on tarvilik (nagu tähendatud piiblis). Seda piibel ise toob esile.

„Kas sa võid leida Jumala tundmise sügavusi?“ (Jobi 11:7). „Sest kes on Issanda meele ära tunnud?“ (Room. 11:34).

„Sest maailm oma tarkuse läbi ei tunnud Jumalat.“ (1. Kor. 1:21).

„Ukski muu ei tunne Poega, kui aga Isa, ja ükski ei tunne Isa, kui aga Poeg, ja kellele Poeg seda tahab ilmutada.“ (Matt. 11:27).

III JAGU: Piibli läbi antud ilmutus.

1. Jumala eriline ja üliloomulik ilmutus inimesele oli antud valitud ja valmistatud käskjalade läbi. (Käskjalal on see, kes harilikult tegutseb teise jaoks).

Endistel aegadel Aabram ja Israeli rahvas olid valitud, et vastu võtta ja tõendada jumaliku tööt inimesoo kohta. Sel põhjusel olid nad lahutatud ja õpetatud Jumalast endast. Need, isearalised kõlblikud nende keskel, nagu Mooses ja prohvitid, olid lugupeetud silmapaistva ilmutusega Jumalast ning otsekohe sõnumiga Temalt. Ka selle valitud rahva läbi Jumal saatis maailma oma Poja Jeesuse Kristuse, kelle eriline ilmutus oli tõendatud Tema apostlite ja teiste Tema esimeste järelkäijate poolt.

Meie näeme sellepärast, et Jumal andis oma erilise ilmutuse maailmale inimliku kaasabi läbi, just nagu tänapäev, Ta päästab või aitab teisiti, harilikult inimesi nende kaastlaste läbi.

2. Piibel on kirjalik tõendus Jumala erilise ilmutusest.

Tema tahtmine, hoida seda ilmutust inimesoole kestvas ja autoritaativses kujus.

Piibel sisaldab siiski päälle otsekohe ilmutuse Jumalast ka tööt, mis on teatavaks tehtud inimliku läbielamise läbi, nagu ajalugu, mis tõendab isiklikku elu, sugukonda. Kõik need olid tarvilikud, antud ilmutuse täielikule arusaamisele, ja olid sisse antud Piiba Vaimu juhatusel. (Vaata sellepäättuki V jagu).

(Järgneb.)

Aidake meid oma andega!

Loge diviisi komandöri üleskutset 7. lk.

Piibli nurk.

Kõik

tuleb hääks neile, kes Jumalat armastavad.

Room. 8:28.

„Meie teame, et kõik tuleb neile hääks, kes Jumalat armastavad,“ kirjutab apostel Paulus Rooma raamatus 8:28.

See, kes usub Jeesust, omab töötuse, et kõik tema elus tuleb talle kasuks. Ei ole öeldud, et osa on kasuks ja teine osa kahjaks, vaid kõik tuleb hääks. Vastuolud tegevusevad ühiselt päratultega, tormised ümad ühiselt vaike päkeseapstega, haigus terveisega, kurbus rõõmuga. Pea mees sõna „kõik“. Ei ole öeldud: peaaegu kõik, vaid: kõik. Ja kõik on kõik. Nagu Jumal ütleb, nü ta mõtleb. Kui sul on suurimad kaotused, kui tunnend ennast täiesti parustatud ja ei või muud aru saada kui ainult, mida vajad just sel silmapilgul, siis katsu uskuda! Sarnane usk toob sulle palju õnnistusi. See võtab sull koorma sinu õlgadelt ja trööstib sinu südant ja aitab sind jooksta väsimult, jooksta, kuni jõuad sihile.

Prohvetitel, Kristusel, apostlitel ja märtritel ei olnud ka nii hää sinu maailmas. Aga kes on, kes ei küidaks neid nüüd õndsaks? Las kõik kiidavad kord õndsaks neid, kes on praegu teekonnal. Kui Jumal on meie poolt, kes võib olla meie vastu? Tema, kes ei ole hoidnud isegi oma Poja elu, kas ta ei arvaks meile ka kõik muud ühes temaga? Kes tahab mõista kohat või hävitada Jumala kava? Eks meie Jumal ole, kes mõistab õigeks? Eks ta ole ustav? Ja eks meie Issand Jeesus Kristus istu tema paremal kül? Ja eks temal ole kõik meelevald taevas ja maailmas? Ja see on lösi, kahtlemata tõde, igavene tõde, et kõik Kristusesse uskuvad on õndsad igal ajal, ka siis, kui nad ise ei tunne seda — kõigel ajal, ka siis, kui on prima ja neile näib, nagu oleks Jumal jätnud neid — ja, igal ajal ja igavikulis. Eks sellel ole küllalt? Jah, au olgu Jumalale! Sellest on küllalt ja rohkem-kui küllalt.

□ □

Tagarääkimine.

KÕIK patt on hirmus. Aga üks hirmsamaid patte on tagarääkimine. Mispärast?

Kõigepeält sellepärast, et see tuleb pimedusest. Tagarääkija kõneleb harilikult tumedaist asjust, sest tal on enesel pimedus siidames. Ja see tema vaimulik pimedus pimestab ka tema silmi, nii et ta ei näe hääd ega ilusat, vaid paneb väga kiiresti tähele kurja ja tumedat.

Pääle selle on tagarääkimine hirmus, sest ta on seotud argtusega. Tagarääkija ei ole ialgi aus oma juttudes. Ta ei ütle oma arvamisil avalikult inimeste silma ees, vaid peob inimeste selja taha oma kurjade sõnadega. Aga nende silma ees ta on hää ja siliv.

Tahad sa olla sisemiselt pime? Tahad sa olla arg? Ei, ütled sina arvatavasti, aga ma ei ole ka mitte tagarääkija. See ja see mees või naine on ta-

garääkija, aga mina olen õnneks vaba sest patust.

Kuule silmapilguks, mida tahan öelda. Tunnen üsna palju inimesi. Aga ma ei ole kunagi kohanud inimestega, kes üks või teine kord ei oleks natuke taga rääkinud. See patt on juurdunud igasse, isegi kõige paremasse. Käsi siidamele: Kas sa pole kunagi taga rääkinud?

Kuid sellest hirmsast patust võib vabaneda. Kristus võib ära võtta selle patu niisama kui kõik teised. Mitte ainult, et saaksime andestust mõudu süüle, vaid ta võtab selle ära meie elust. Lased sa Teda puhastada sind sest patust?

Kuule nüüd lõpuks veel hääd elujuhtnöörü, mida tahan anda sulle kaasa võitlusele. Ära ütle kunagi kellestki midagi, mida sa ei võiks öelda kõne all olevale inimesele enesele ja just nende samade sõnadega kui ütled teistele.

Raamatute raamat.

„Juba üle kuuekümne aasta töötan piibli juures, palun piibli eest ja elan piibli õpetuse järele, ja võin öelda, et ei ole ühtki piiblike sarnanevat raamatut. Piibel on kirjanuduse ime, ta on alaline tarkuse vedru, illustatuse imederaamat, saladust avastaja, julge juhataja elus, kirjeldamata rahulduse allik. Ära pöörata tähelepanu inimeste sõnadele, kes teotavad piiblit, sest nad kõnelevad ilma tarviliku teadmiseta. Piibel on Jumala sõna, Jumalast sisse antud ning kirjutatud inimestele arusaadavas keeles.“

Samuel Chedvik.

Laula Jeesusest!

Evangelist — mustlane Smith juttustab järgmist:

Kui õppisin tundma Jeesust oma isikliku Päästjana, näis mulle, nagu oleks kogu maailm muutunud, ja mul oli alatiiselt igatsus väljendada kõigile oma rõõmu.

Otin alles väike posike ja elasin ühes isaga mustlaste laagris, ja ma pidin ise muveltama oma ülalpidamise eest, müües igasuguseid väikesi asju. Esimeses majas, kuhu läksin, ostis keegi proua minult midagi; siis küsisin ma, kas ta ei tahaks kuulda üht laulu. Mu süda oli nü täidetud rõõmuga ja ma tahtsin tunnustada Jeesusest, sellepärast laulsin:

„Kes järgmine, kes jälgib Jeesust, Kes võtab ristil kandamiseks. Kui oled valmis järgima, Siis Jeesus kord rahusse sind viib.“

Nähes proua kolm pisaraid, ehmusin nü, et jooksin rattu ära, olles lõpetanud oma laulu.

Paljude aastate pärast juhata sin kuskil linnas suurt koosolekut. Kuulajate seas oli keegi proua, kes tuli tervitama mind pärast koosolekut.

„Armas proua,“ ütlesin, „rõõmustan väga nähes teid. Teie ostsite alati minult midagi, kui tulin väikesse mustlastepoissina teie ukse taha. Kas teie mäletate päeva, kui laulsin teile midagi ja siis jooksin rattu ära?“

„Jah,“ oli vastus, „lubage mind juttustada midagi rohkem sellest juhtumisest. Mu väike tütar, kes oli tol ajal üheksa-aastane, oli sel korral kodus; kui teie laulsite, tuli ta vargsi kuulama laulu ja võttis kinni mu käest. Kui teie olete ära, ütles ta: „Ema, kui väike mustlastepoissike võib armastada Jeesust ja laulda Temast, kas meie ei võiks ka armastada Teda?“ Meie mõlemad langesime põlvili ja tema andis oma lapsesüdame Jeesusele. Ka tema on täna sin koosolekul, ja praegu on tal endal väikesed lapsed. Kõik need aastad on ta jälginud Jeesust.“

Laula Jeesusest! Sa ialgi ei tea, mitmese siidamesse võib tungida sinu tunnustus.

Pühapäev.

OLI kord seitse venda, kes elasid üheskoos. Kuus nendest läksid välja tööle, aga seitsmes oli majapidaja. Ja kui kuus venda tulid tagasi koju, väsinud tööst, leidsid nad kodu korras, toit valmistatud ja tül süüdatud. Nad rõõmustasid sellepärast ja kütsid oma seitsmendat venda. Aga üks neist arvas ennast olevat targema kui teised. Ta nimelas seitsmendat venda laiskvorstiks ja päevavargaks, kes peaks ka minema välja tööle ja teenima enesele teiba.

Kuri sõna jättis mõju ka teistes vendadesse. Nad sundisid oma venda võtma kirve ja minema nendega ühes tööle varahommikul. Öhtul nad olid teel koju. Aga sõbralik tuluke ei paistnud neile kaugeusest meelitades, ükski hoolitsev käsi ei olnud korraldanud kodu ega katnud lava, ükski vend ei võtnud neid vastu sõbraliku käepigistusega ja südamliku sömaga. Nüüd nad märkasid, kui jõledasti nad olid tegevtsnud, ja tundes ise oma süüd, nad olid lootusetud. Sellepärast pidi seitsmes vend ka tulevikus jääma koju ja kaatatud kodune õnn tuli tagasi.

Nü on ka pühapäev oma vendade seas piit, mis peaks andma valgust, tervist ja õnnistusi kuelele nõdalapäevale. Kui tulevad inimesed, kes arvavad endal olevat targad ja nimelavad seda venda laisaks ning päevavargaks, sundides teda tööle ja tahtes võtta temalt ta piika õiguse, siis ärge uskuge neid. Selle läbi tehakse kõige rohkem kahju iseendale, võetakse eneselt õnnistusi, kaotatakse valguse ja korra majas, koduse rõõmu ja rahu.

Ärge armastage maailma ega seda, mis maailmas on. 1. Joh. 2:15.

Ükspäätis Jumala juures on mu hing vait, tema käest tuleb mulle abi! 2. Tim. 1:6:1.

Pikim ja lühim sõna.

Ühes seltskonnas lõbutseti kord igasuguste aaviidetega. Lõpuks tehti ettepanek, et igaüks leiaks ühe mõistatuse. Suurema osa neist olen unustanud, aga üks neist on kustumatult peatunud minu meele. Keegi jumalalikartlik vanahärra küsis: „Missugune on kõige pikem sõna kõigest sõnust?“ Asjatult arvati küll üht küll teist. Siis vastas ta ise: „Pikem sõna on „igavik“, ja jatkas: „Kas võite nüüd öelda, missugune on lühim sõna?“ Jälleligi kulutati asjatult oma pääd. „See on sõna „nüüd,“ ütles vanahärra, „see on midagi, mis kestab ainult sekundit.“ „Peame seda alati meeles, mu sõbrad,“ jatkas ta, „meie peame oma kämbalalause! ajal, mida nimetame „nüüd“, valmistama igavikule.“

Teine järg sellest sarjast.

Pühitsus – mis see on?

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLE.

Komandör S. L. Brengle.

I päätükk.

„Ei saa igaiüks, kes minu vastu ütleb: Issand, Issand, taevatriiki, vaid see, kes teeb mu isa tahtmise järele, kes taevas on.“

„See on Jumala tahtmine, teie pühitsus. — Sest Jumal ei ole meid kutsunud roofjuses, vaid pühitsuses“, ja „ilma pühitsemata ei või ükski Jumalat näha.“ See pärast: „Olge pühad.“

Igaiüks, kes loeb oma piiblit ausa ja kohtlase südamega, „kes ei käsitel Jumala sõna petlikult“, leiab, et sõna selgelt õpetab, kuidas Jumal õpib, et ta rahvas peab olema püha, ja meie peame olema pühad, et saada õnnelikuks ja olla kasuks maa pääl ja et viimaks pääseda taevasse.

Usu Jeesusesse Kristusesse, siis saad sa päästetud!

Kui kohtlane hing on veendunud, et see on piibli õpetus ja Jumala tahtmine, siis on tema teine küsimus: „Missugune on see pühitsus — miljal ja kuidas võin mina seda kätte saada?“

Lahkarvamised on suured nende küsimuste suhtes, kuid piibel vastab väga lihtsalt ja selgelt küsimustele igaihele, kes kohtlaselt otsib tõtt.

Piibel ütleb meile, et pühitsus on täieline vabanemine patust; „Veri puhastab meid kõigest patust.“ Mitte ühtki pattu, ei, mitte väikest osa patust pole alles, sest vana inimene on risti lõõdud, „et patu ihu peab tühjaks minema, et meie mitte enam pattu ei teeni,“ sest „meie oleme vabastatud patust.“ (Rooma 6.)

Nüüd, päale selle on meil tarvis „arvata endid küll patule surnud olevat, aga Jumalale elavat Kristuse Jeesuse, meie Issanda sees.“

Piibel ütleb edasi, et loomulikult peab „täielik armastus“ südamest välja ajama kõik viha, ja kõik mis on armastuse vastolul, samuti kui esiteks peab viimase õhltiga nõust välja valama, enne kui võib seda täiesti veega täita.

Pühitsus on nõnda sarnane seisukord, kus enam ei ole viha, kurjust, pilkamist, valelikku meelt ega kadestust. Siis ei leidu ka enam armastust mugavuse vastu, rahutust inimeste otsustamise pärast, hahenemist risti pärast, ilmalikust, petmist, vaidlust, ahnust ega muud südame roofjust. (Kol. 3:8.)

See on seisukord, kus ei ole enam ei kahtlemist ega kartust (Lauka 1:74), vaid inime armastab ja usaldab Jumalat täie ja täieliku südamega.

Aga kuigi süda on täielik, pää võib olla väga puudulik, ja puuduste järelalus pääs — mälus, otsustamisvõimes, mõistatus — võib olla et piha inime palju eksib. Jumal aga vaatab sellele, kui kohtlased on tema sihid ja missugune on südamete usk ja armastus — mitte pää puudustele — ja kutsub teda pühaks. (Jobi 1:8.)

Pühitsus ei ole absoluutne täius, mis kuulub ainult Jumalale, ei ole see ka ingli sarnane või Aadama sarnane täius. Kahtlemata oli küll Aadamal enne langemist täielik pää ja ka täielik süda. Aga pühitsus on täius, mis tuleb Jeesuse Kristuse läbi. See on sarnane südamete täius ja sõnakulmine, mida Jumalalt õigeaks tehtud inimene kõigevägevama või ja piiramata armu läbi võib üles näidata.

Pühitsus on südamete ja elu kooskõla selles, et alati —

mitte ainult vahete vahel, vaid alaliselt, alati — olla ja teha just seda, mis Jumal soovib.

Jeesus ütles: „Teške puu hääks, siis selle vili saab olema hää.“ Näiteks: Õunapuu jääb õunapuuks ja ei või muud vilja kanda kui õunu. Samuti on pühitsus täielik loomuse uuendamine, mis teeb meid läbi ja läbi häädeks, nii et me alaliselt kanname Jumalale vilja, vaimu vilja, mis on „armastus, rõõm, rahu, pikk meel, truudus, tasandus, kasinus“ — ja ühtki „liha tegu“ ei ole taevaliku vilja hulka poogitud.

Au olgu Jumalale! Juba siin, kus patt ja saatan kord viisid meid langemisele, on võimalik Jumala Pojal meid muuta, „riietades meid uue inimesega, kes on Jumala sarnaseks loodud tõsise õiguse see“ ja „keda uuendatakse õige tundmise selle kuju järele, kes teda on loonud.“

„Jah,“ vabandab keegi, „see on kõik tõsi, aga ma ometi ei usu, et võime pühaks saada enne kui me just peame surema. Kristlik elu on võitlus. Meie peame võitlema hääd usu võitlemist nii kausa kui elame, ja kui viimne tund tuleb, usun ma, et Jumal on meile armuline.“

Suur osa usklikke pooldavad tõsiselt seda vaadet, ja seepärast ei leia nende juures, et nad tõsiselt püüaksid saada „täielikuks Jumala tahtmise järele“ — see, mis on Jumala

tahtmine nendega just „täna.“ Sellele vaatamata, et iga päev paluvad: „Tulgu sinu riik, sündku sinu tahtmine nagu taevas, nõnda ka maa pääl“, ei usu nad siiski, et neil on võimalik Jumala tahtmise järele teha, just nagu oleks Jeesus meid õpetanud sarnast palvet, mis lihtsalt oleks pilge korrata.

Siiski on see mulle sama kerge olla ja teha just seda, mis Jumal tahab, et pean olema ja tegema päev päevalt ja tund tunnilt siin elus, kui see on päisingil Gabrielil olla ja teha mis Jumal temalt nõuab. Kui see nõnda ei ole, siis ei või Jumal olla ei hää ega õiglane.

Jumal nõuab minult, et ma pean teda armastama ja teenima kõigest südamest, ja rohkem ei või ka Gabriel teha. Jumala armu läbi on see mulle sama kerge kui päisingile.

Päalingl töötab Jumal, et kui ma tahan end pöörida Issanda poole kõigest südamest ja kõigest hingest, siis tema lõikab ümber mu südant, nii et ma armastan Issandat, oma Jumalat kõigest oma südamest, ja kõigest oma hingest. (5. Moos. 30:6.)

Kuskil mujal seisab, et Jumal töötab meile, „et meie, päästetud vaenlaste käest, võime teda teenida kartuseta pühaduses ja õiguses tema ees kõik meie elupäevad.“ Ainult see tõotus peaks olema küllalt tugev veendumusele viima iga kohtlast hinge, et Jumala mõte on, et peame olema pühad siin elus.

Et alal hoida pühitsuse õnnistust, peame võitlema hääd usuvõitlemist saatana päiletungimiste vastu, ja õppimata, truuduseta maailma ja — kiriku päiletungimiste vastu. See ei ole võitlus meie enese vastu, kui oleme juba pühitsetud saanud, sest Jumal seletab kindlalt: „Meil ei ole võitlemist vere ja liha vastu, vaid suurte viirstiiride ja valdada vastu, selle maailma pimeduse valitsejate vastu, kurjuse välg-

(Lõpp 7. lhek.)

Usukangelane.

VANA kirikuõpetaja Basilius, sünniti Rooma keisri poolt ühvardustega kui ka meelivustega, lubades anda aukraade ja aukohte kuningriigis, ära vanduma oma usku evangeeliumi tõdedesse.

„Oh,“ ütles usklik õpetaja, „sarnased meelivused on kohased väikeste lastele, kes tahavad igasuguseid asju; aga meie oleme tundma õppinud midagi paremat pühaks kirjas, ja meie oleme valmis surema tuhat korda enam, kui jätaksime Kristuse.“

„Kas teie ei tea siis, kes pakub teile kõike hääd?“ küsis kohtunik.

„Meie ei anna järele, ükskõik missugune isik ialgi pakuks meile kõike seda.“

„Kas teie siis ei tea, et võime anda teile aukohti?“ jatkas kohtunik.

„Nead,“ ütles Basilius, „on sama muutlikud kui meie ise.“

Keiser ühvardas siis võtta temalt ta varanduse, pinjata teda, ära ajada kodumaalt ja surmata teda.

„Mis puutub minu varanduse äravõtmisesse,“ vastas Basilius, „siis mul ei ole midagi, mida kaotaksin; mis käib pünämise kohta, siis hävineb varsti seesinane ihu ja ma pääsen täielikku vabadusse.“

„Sa oled rumal,“ ütles viimaks kohtunik.

„Tahan asti jända nii rumalaks,“ ütles ustav Jumala sulane. Tema kokkumata andumine Kristusele jättis sügava mõju kõigile juuresolijale, kes olid viinud teda kohtuniku ette, ja keiser, oma ühvarduste asemel, laskis pakkuada temale andi, mida õilis usukangelane ometi ei tahtnud vastu võtta.

Ma tean, kellesse usun.

MÕNE aja eest sõitsid mõned misjonärid Hiinamaalt Jaapanisse, et töötada süäl suure arvu hiinlaste hulgas.

Ühes nendega sõitsid kolm kristlast-hiinlast, kes kavatsesid Jaapanis edasi õppida.

Sama laevaga reisis ka keegi eurooplane. Nähes kedagi noortest hiinlastest istuvat ja lugevat üht raamatut, küsis ta, mis raamat see on.

„Piibel,“ oli vastus.

Siis hakkas uskmatu läänemaalane, hiinlase suureks üllatuseks, needma ja teotama kristlust; ta ütles muuseas: „Ega teie ometi usu, mis on kirjutatud sinna raamatusse. Eks teie tea, et see on pettus algusest kuni lõpuni. Euroopas ei ole enam ühtki haritud inimest, kes usuks nüüd veel selle tõsistusse.“

Noor hiinlane vastas: „Mina usun piiblit; ja veel rohkem, härra, tahan öelda teile, et enne kui võtsin vastu Jeesuse Kristuse kui oma Päästja, olin ma võib-olla veel ebaukslikum kui teie; olin täieliselt vabamõtleja. Aga ma katsusin elada hää ja õiglase inimesena. Oma piüetes kannatasin kaotusi kord korra järele. Siis tulid ühendusse Jeesusega, ja olen kogunud, et Tema annab jõudu. See jõud tegutseb nüüd minus ja minu läbi; tean kogemusest, et inimene ei või elada ilma laimata ja ei või saada kätte kõrgeimat ideaali ilma selle vaimlise jõuta.“

Huvitav oleks olnud kuulda, mida vastas sellele eurooplane, aga sellest ei ole meile jutustatud.

Lugege ja levitage
„SÕJAHÜÜD“.

Tähtis tunnistus.

ARK Gellert ütles: „Olen elanud viiskümmend aastat ja kogunud palju, mis valmistab rõõmu. Ometi ükski rõõmu põhjus ei ole olnud reaalsem, puhtam ja kaunim kui see, mida olen omandanud tehes Jumala sõna juhatusel. Olen elanud viiskümmend aastat ja läbi läinud mitmesugustest kannatustest, kuid ma pole kunagi leidnud enam valgest pimeduses, enam jõudu, troosti ja julgust kannatuses, kui usu läbi. Seda võin tõendada oma südametunnistuse kohaselt.“

Olen elanud viiskümmend aastat ja olnud rohkem kui üks kord surmavärvade ligidal, ja kogesin siis, et midagi ei või võita surmahirmu, kui ainult jumalik jõud, mis peitub Jeesuse Kristuse usus. Seda tunnistab Jumala ees.“

Kuidas leida Jumalat.

Kirjutanud kindral Evangeline Booth.

„Teie võtate mind otsida ja leiate mind, kui teie mind nõuate kõigest oma südamest.“

Jeremia 29:13.

KUTIGI selles kirjakohas on nimetatud ainult üks tingimus, millele inimene peab alluma otsides Jumalat, siiski on see tingimus ometi kõiges oma lihtsuses suurima tähtsusega. Mitted on ebaõnnestunud oma otsimises Jumala järele, sest nad otsivad teda valeleil ja valesuunas. See on nii, nagu Issand ise ütleb ja nagu juhtus Maria Magdaleenaga, et kui meie nõuame kõigest oma südamest, siis tema tuleb meie juurde, isegi kui juhtume otsima teda valekohal, minnes hauale, kus teda ei ole.

Ma ei kahtle sugugi, et palju rohkem inimesi otsiskid Teda, kui Ta oleks öelnud: „Teie leiate mind, kui otsite mind kõigest mõistusest.“ On palju kergem anda temale pää kui süda. Jah, nad otsivad teda tõsiselt, aga mitte õigel viisil.

„Kõigest südamest“, tähendab jagamata südamega. Jumal ei võta vastu midagi vähemat, kui kogu südant. Ta võtab vastu ainult „kõik“, ja sellepärast ei ole võimalik otsida ja leida teda, kui kellegi mõtet ja isatusest on täidetud igasuguste asjadega, mis kuuluvad maailmale. Sa ei või teenida Jumalat ja mammonat, sa ei või ka loota, et leiad Jumalat, kui mõtled võtta midagi ilmalikust mõttes.

„Kõigest südamest“, tähendab ka janunevat südant. Tugevam tarvidus, mis inimesel võib olla, on tarvidus vee järele, ja suurima kannatuse, mida inimene võib vastu pidada, on tekitanud janu. Need, kes tunnevad inimkeha imeilist ehitust ja selle nõudmisi elu ülalpidamiseks, ütlevad, et hirmsaim surm on janu surm.

Üks kibedamatel tilkadest, mida Jeesus pidi jooma oma vihakarikast, olid: „Mul on janu.“

Iga osa meie ihust kannatab, kui meil on janu. Vaene kõverrändur, kes kiirustab üle kõrvetatav-palava liiva, võib mõelda, tunda, näha või öelda ainult üht, niimet vett.

Igasugune teine igatsus ja mõte on nagu ära võetud. Tema ainus igatsus on vesi. Ei raha ega kalliskivid võiks teda rahuldada — tema ainus igatsus on vesi. Just nii peaks inimene igatsema Jumala järele — sarnase suure januga, mida ei rahuldata kuskil mujal.

Mitte kaheldes, vaid usus peame omandama Jumala tütusi ja uskuma tema piha sõna, et ta lasab ennast leida. Võib-olla tee, kui läheme otsima, näib olevat väga pime ja kimmine mitmesuguste takistustega; takistused meie mõeldud elust, raskused meie uskmatate sugulastega või raskused võideldes iga päev oma üle ülalpidamiseks, ebasoodsad tingimused, mis heidavad tulevikule tumedaid varje. Ometi peame uskuma, et Issand — kui kõlbmatud meie ka ei oleks — on ustav oma tõotustele ja annab ennast leida, kui otsime ja nõuame teda kõigest südamest.

Võib-olla otsime teda valekohal. Võib-olla meie otsime teda oma

Nägin kord, kuidas keegi mees leidis Jumala restoranis, kus ta oli kaotanud oma eluõnne. Maailmas ei leidu sarnast kohta, kus Jeesus ei tuleks meie juurde, kui meie ainult otsime teda kõigest südamest, kui jannume, nii et oleme valmis minema ükskõik kuhu, et ainult leida teda. Sellepärast läks Maria Magdaleena hauale. Issand ei olnud süäl, aga nad olid pannud teda sinna. Kui sa tead, kus kohal sa kaotasid Jeesuse teel, missuguse patu pärast sa lahkusid tema seltskonnast, siis ma usun, et ainult sa ääl võid otsida teda kõigest südamest ja leida teda.

Meie leiame Jeesuses arusaavas sõbra. Kui palju ei peitu sõnas „sõber“! See tähendab kedagi, kes ei saa sinust valesti aru ja ei mõista valesti sinule kohust, isegi kui ta vahest ei mõistaks sind.

See tähendab, et keegi on sulle ustav ja aitab sind alati nii palju kui ialgi võimalik.

Aga leidub vähe, kes on selle sõna väärilised tema tõsisest mõttest. Mitted annavad küll alguses sõprusetootuse, aga siis juhtub midagi, mis teeb, et nad muutuvad — võib-olla nad isegi muutuvad ilma põhjuseta — ja kui tarvitame seda kõige rohkem, on sõprusel lõpp.

Aga, „üht sõpra ma leidnud Jeesuses“ — on, milline isegi! Sõber, kes ei muutu kunagi, isegi kui kõik muu muutub. Kui meie lootsused langevad ja meil on kurbtu-

**Jeesus Kristus
seesama —
eile, täna
ja igavesti.**

sed ja räägime neist temale, siis kaotab valu oma võimu.

Alati mõistab tema kõik meie tarvidused ja tunded. Ta ei ole kunagi nii kaugel äära, et ta ei võiks kuulajana aidata, ja ta kannab meid viimaks üle surmajõe oma armukätel, mis ei ole veel kunagi toonud ühelegi pettumust.

Mõtteid.

Iga hetk, mil seisame kiustuse vastu, on võit. — Forder.

Inimene, kes ei taha kaubelda saatanaaga, peab olema küllalt tark, et ta ei läheks tema kauplusesse. — South.

Usutuvad kannavad meid küll. Kui meie langeme, on see tingitud meie lendamisest liig vääkse kiirusega.

Siin töökaart Jumala riigi töödes on tembeldatud sõnadega: „Ainult isiklik. Üleandmine võimatu.“ —

Hugh Redwood.

kurbuses ja meelcheles, nagu Maria Magdaleena süäl, kus ta leidub just nii sama vähe kui haugas.

Aga kui meie otsime kohtlasest meelest, kui nõuame Issandat kõiges oma südamest, otsime teda, ja ainult teda, siis ta tuleb meie teele kohates meiega, nagu ta tegi Maria Magdaleenaga. Ta ei tule võib-olla selles riietuses, nagu meie mõtlesime seda või, nagu meie ootasime, aga ta tuleb ometi.

Ükskõik kas meie otsime teda kõõgis, vabrikus, keskkoma päevatööd või haigevoodis, annab ta ennast sama häätatlikult, kui meie oleksime otsinud teda kirikus kõige parema jutluse ajal.

Olen näinud, kuidas inimesed leiavad Jumala merel, metsas, kaevanduses, ja igasuguses kohas, väljaarvatud põrgus.

Ta andis oma elu.

Oli kevadel Ängermanlandi suuremate jõgede juures. Oli just alatud puuparvetamisega. Suur hulk puud parvetati mööda jõge saeveskisse, mis asus jõe alamjooksul. Kõik töölised olid kiirusega töö juures vaiadega ja pootsakidega. Pidi järele vaatama, et ükski puu ei peatuks kuskil, takistades kõik tulevat parvet.

Ometi valvamata silmapilgul oli üks pundeist peatunud paari kivi vahel. Varsti oli takistatud kõik järgnevad parvede hulk ja jääpangad. Vesi tõusis peagi üle kallaste, sääl asuvate tööliste suureks hirmuks, sest kõik teadsid, et kui takistus ei saa peagi kõrvaldatud, siis sünnib palju kahju. Jõe ligidal asuvad majad saaksid üle ututatud ja vooluga kaasa kistud ja võib-olla isegi inimesi hukub.

Parvetöölised seisd kaldal, kui heideti ühele kui teisele küsiv pilk. „Kas lähed sina, või pean mina minema?“ Igauks nägi, et parve lahitlegemine oli seotud eluhukumisega. Korraga tõstis keegi noormees oma käe üles ja ütles: „Mina tahan minna, sest ma olen pästetud.“ Ta jooksis kohe selle järele saega käes mööda kiikuvat parve ja saagis ära takistava osa. Praginal vabanen parv ja kandus edasi jõe väeeval voogudel, samal ajal, kui noormees kadus parvede ja jäätükkide vahele. Tükk maad kaugemal oli teda veel näha, ja võis kuulda tema hüüdu: „Päästmine on siiski piisiv!“

Oh, mu sõber, oleks meil nii palju päästmise abivandvat jõudu, et võiksime ohverdada oma elu, et selle läbi anda päästmatule võimalust, saada päästetud. Siis võiksime näidata maailmale, et päästmine on meie rohkem kui tühi sõna.

Eksiteil.

Kui olin alles väike tüdruk, saadeti mind kord tädi juurde, kes elas kaunis tükkie maad emale meie kodust. Teekäik sinna läks hästi, aga kodutele tuli mulle meelde, et nägin kuskil aknal ilusat nukku ja tahtsin vaadata seda, sest nukud meeldivad alati lastele, iseäranis veel tütarlastele.

Ma läksin mööda üht ja teist tänavat, ilma et oleksin leidnud nukku. Sa võid hästi aru saada mu ehmatusest, kui nägin viimaks, et olin kaotanud ka kodute, otsides asjata nukku, ja nüüd ma ei osanud enam koju minna. Aga mõned lahked inimesed juhatasid mind õigele teele, nii et saabusin viimaks õnnelikult koju.

On palju, kes lähevad eksiteile, otsides oma tahtmise teid.

MIDA KELL KUULIS.

Kirjamapp oli avatud. Omanik oli silmapilguks väljunud, jättes oma kirja pooleli. Sääl oli kirjabarab ja ümbrik, mis lammasid mabil. Natuke eemal oli tindipott, mille kõrval olid sulg, kuivatuspaber ja sullekuivataja.

Tuba oli tühi. Ainult kell valvas, ja ta oli liig tegevuses, ja millelegi muule mööda. Kirjabaraber algas kõnet.

„Teie ei peaks näima nii tähtsaid,“ ütles ta põlgvalt, „kiri kirjutatakse igatahes minule.“

„Jah,“ ütles sulg, „aga sa unustad, et mina kirjutatan.“

„Ja sina unustad, et sa ei või kirjutada ilma minuuta,“ ütles tint.“

„Ära sa luiska,“ ütles tindipott, „kus sa küll viibiksid, kui ei oleks mind!“

„See on kole, et teie olete kõik nii suurelised,“ hüüdis kuivatuspaber. „Kui mind ei oleks, siis ei oleks kõigest muud kui ainult plekk.“

„Kas teie lubate mind küsida,“ ütles ümbrik, „mis kasu on teist kõigest, kui ma ei vii kirja kohale!“

„Aga mina kirjutatan aadressi,“ hammustas sulg.

„Armsad isandad, lõpetage nüüd tüli,“ ütles väike sullekuivataja lahkesti. Ta ei olnud senini öelnud ühtki sõna.

„Mis siis sul on ütlemist?“ küsis sulg. „Sa ei ole ju midagi

minud kui uksematt.“ Ja sulg meeris ise oma kiire leidlikkuse üle.

„Isegi kui ma ei ole muud midagi kui uksematt,“ ütles sullekuivataja alandlikult, „siis sa jääksid minuta hirmustustaks vanast kuivanud tindist, nii et sind ei või enam tarvitada. See on päale selle ainuke, mida võime teha — saada tarvitatud. Meie võiksime seista siin kogu oma eluaeg ja ometi kõik kokku meie ei võiks kirjutada kirja ise. Ainult meie peremehe käsi võib teha seda.“

„Ma usun, tal on õigus,“ ütlesid kirjaümbrik ja paber korraga.

Samal silmapilgul tuli omanik tagasi tuppa. Sulg võeti kätte ja juhutati edasi-tagasi üle paberi, kui ta oli kastetud tinti. Päale selle kuivatati kõik kuivatuspaberiga, kiri pandi ümbrikusse, aadress kirjutati ja sulg kuivatati sullekuivatajaga.

„Meie oleme teinud igauks oma osa,“ sosistas tint.

„Jah,“ ütles sulg, „ja ilma peremeheleta meid ei oleks teinud midagi.“

Kui mitmel inimesel on ebaõnnestunud Jumala teenistuses, selpepärast, et nad arvasid võivat korda saata midagi ilma Issanda abita!

Ära kiitle homsest päevast, sest sina ei tea mitte, mis see päev saab.

Kiitku sind üks teine, aga mitte su oma suu; üks võõras, aga mitte su enese huuled.

Salomon.

Kas sind tuntakse?

„See mees, kes möödus meist, tuli hiljuti kaitseväe teenistuses,“ sõnas keegi oma sõbrale. „Aga kuidas tead sa seda?“

„Seda võib näha tema käigust ja üleväljapadmisest.“

Nii peab tundma tõsiskristlast, kes kuulub oma Päästjale. Tuntakse ära õhvitseri sellistena, isegi kui nad on erarõivas. Tema kindel ja sirge kõnnak räägib selgesti juba ilma ümbrimistagi. Kui palju on kristlasi, keda ei tunta sellistena? Nad tahavad minna elust läbi mitteluntavana. Nad ei kardagi midagi muud kui palju, kui et

neile vast ehk öeldakse, nagu Peetrusele templi eesöös: „Sina oled tõesti Jeesuse järelkäija, sinu keelemurre näitab seda.“

Keegi pani kord ette, et piiblit triikitaks sarnasena, et teda ei tunta väljaspoolt, nii et inimesed võiksid vabalt lugeda seda ka vaagnites nagu harilikku raamatut, ilma et äratada inimeste tähelepanu. Jah, nii tahavad mitmed kristlased varjata oma elu ilmalikkude kaante vahel. Aga neist ütleb Kristus kindlasti: „Ma ei tunne teid mitte.“

Korpusekadettide nurk.

(Juhataja: diviisi komandör.)

Selles nurgas kavatsen ma igal kuul avaldada mõned mõtted ja nõuanded eriti korpusekadettidele ja kutsun oma noori sõpru ühinema minuga igal kuul sellele leheküljel.

Olnud korpusekadett ja läbi teinud kõik kursused, nüühisti alamaid kui kõrgemad, tunnen ma, et minu kogemus võib olla abiks minu noortele seltsilistele võitluses patu vastu. — Ma lootan teile olla abiks korpuse töös, kuidas end ette valmistada õhvitseri kutsele, igakuise loengu kava ja muu huvitava materjaliga. Edasi tahavastata küsimustele korpusekadettidele teie korpusekadeti ala suhtes. Kõigil küsimustel peab leiduma täielik nimi.

Igast korpusekadettide kursusest osavõtja salvatsioonist peab tundma põhimõtteid, mida jagatakse aegajalt. Sellepärast kutsun kõiki noori vastavas vanuses (15–21 a.), pöörata oma õhvitseri poolele, et luba saada osavõtmiseks korpusekadettide klassist igal nädalal, eesmärgiga, saada korpusekadetiks uue kursuse alul juulis.

Esimene asi, mida tahan teile rõhutada, on võimalikkus. See omadus on üle kõigi andide ja jõudude ja on öeldud Pauluse sõnadega (1. Kor. 12:31): Aga nõudke kõige paremaid aruandeid teid tuga.

See võimalikkus annab teile mahu korpuses sõdurite ja nekruteite seas, kasvatada teie väärtust Jumala ees hingedeühtjana ja tahav kinnitada teid teie eespiisles töös kas õhvitserina või allõhvitserina Armees. Arendage seda iseloomu Jumala, Püha Vaimu väärtusi.

Järgmisel kuul: Mida oodatakse korpusekadettilt.

Hää naine.

Keegi väike vanemateta poisike võeti kristlikusse perekonda kasvatada. Ta uus ema tegi kõik võimalikku, et teda hästi kasvatada, iseäranis püüdis ta panna poisikele südamesse mitmesuguseid ilusaid jututusi, mida võib leida piiblist.

Ühel päeval pildistas isa neid mõlemaid, kui nad lugesid piiblit, ja poiss oli väga vaimustatud pildi üle, mida ta näitas oma mänguseltsilistele.

„Aga kas sinu ema istub siis alati piibliga?“ küsis keegi poistest.

„Ei, loomulikult paneb ta selle käest kord korra järele; aga mis on kirjutatud piiblis, seda ta ei pane kunagi kõrvalle, see elab alati tema südames.“

Pühitsus — mis see on?

(Algus 4. lhk.)

muvõimude vastu õhuruumi- des.“ (Eveususe 6:12.)

Teiselt poolt ei leia terves piiblis ühtki sõna, mis tõendab, et sarnast õnnistust ei või kätte saada enne surma. Kindlasti on see ainult seeläbi, et võtame vastu armu Jumalalt elamiseks, mille läbi oleme kindlad, et ta heidab armu meie päale ka surmatunnil.

2. Kor. 4:8 näeme, „et Jumal on vägev kõik armu rollkesti teile andma, et teie ikka kõigis kõigega võita rahul ja rohked olla kõigele hääle tööle.“ — siin elus, mitte päale surma, sest siis ei ole enam ruumi ei Jumala armule ega meie „hääle tööle“.

II. päättükk.

Pühitsus — kuidas saab seda kätte?

„Minu rahvas läheb hukka teadmise puuduse pärast.“ — „Aga see on igavene elu, et nemad tunnevad sind, ainult tõsist Jumalat ja Jeesust Kristust, keda sa oled läkitanud.“ (Joh. 17:3.)

Kunagi ühel pühitsuskoosolekul ütles vana 80-aastane professor: „Mina usun pühitsusse, aga ma ei usu, et seda võib saada nii otsekohe. Ma usun, et meie kasvame pühitsusse.“

See on väga harilik eksitus, sama harilik kui see, et ainult surma läbi saame päästetud patust ja täiesti pühitsetud. Tuhanded on seeläbi kaotanud pühitsuse õnnistatud kogemuse.

Täielikus pühitsuses leiame niihästi mahaarvamist kui liitumist. Kõige päält pannakse maha „kõik kurjus, ja kõik pettus ja kavaldus ja kadetus ja kõik keelekandmised“ (1. Peetr. 2:1), lühidalt, kõik, mis ei ole Kristuse sarnane, ja nõnda hing saab puhastatud. Lausechitus juba ütles siin, et see ei sünni juurdekasvamise läbi, sest see puhastamissündmus võtab ju midagi „ära“ hingest, ja juurdekasvy loomulikult paneb midagi juurde. Piibel ütleb: „Nüüd jätke ka teie maha see kõik, viha, äkiline meel, kurjus, teotamine ja ropud kõned teie suust.“ (Kol. 3:8.)

„Sõjahüütu“ nimestik.
Veebruar 1935.

Ltn. J. Padar 40, kapt. J. Matveus 30, ltn. A. Tennen 30, kapt. H. Eimann 25, kapt. M. Bleses 25, ltn. S. Muusekant 25.

Seers. F. Leemann 41, muusek. M. Ernits 35, envoi L. Bakul 30, seers. H. Sandberg 25, sekr. J. Kanter 29, seers. L. Rattik 25, seers. E. Viikmann 25, nekr. M. Lagenömm 25, sõdur J. Tennen 25.

Meie võitlusväljalt.

Korpuste teateid.

Tallinn I.

Vaadates tagasi tööle möödunud kuu jooksul meie korpuses, pean uuesti ja uuesti tunnistama, et Jumal on olnud meiega. Oleme näinud hingi kahetsuspingil pisaraid valama, mis räägivad kurbtusest patu pärast ja kahjust kaotatud võimalustest. Sääln on Jeesus ise kuivatunud pisarad ja öelnud: „Andestatud, — sa oled vastu võetud Jumalalapeks.“ Ei või unustada ka pühitsuskoosolekuid, kus kahetsuspink on täidetud seltsiliste ja sõprade, kes uuesti on pannud oma elu Jumala-altarile, otsides pühitsusõnnistust. Tänu Jumalale, siit saadik pole veel ükski, kohtlase südamega, otsija hing asjata tulnud Kolgata risti alla. Sseparast, seltsilised, hoiame ristilipu kõrgel, et iga hing seda näeks. I. M.

Tartu.

Päästesõda kestab Tartus ja ainult Jumala abiga. Me ei ole tahtnud, ega püüdnudki oma jõnga midagi teha, vaid tahame olla tööriistad Tema käes, keda Ta võib tarvitada.

Oleme püüdnud teha oma parimat hingede päästamise töös ja paistab, et see mõnikord arenebki nagu segamatult, kuid siiski ilmub ka hinge-vaenlane ja tahab segada ja

takistada inimestel Issanda juure minemast.

Siiski õnnistegija abi ja meie eneste väsimata töö tagajärjeks on kord hõiskavad inimhinged, kes tänavad oma Päästjat oma päästamise eest, sellepärast enne võitlust, siis võit.

Joh. Padar, ltn.

EELPOSTI TÖÖ.

Mul on rõõm tänada Jumalat õnnistuse ja ligiolu este möödunud ajal minu ringreisidel. Kui arvan end olevat nõrgana ja üksinda, siis tundsin Tema jõulist ligiolu kõigil minu koosolekul. Koosolekud on olnud rahvarikkad ja hinged on otsinud päästmist. Eriti on mul meeles koosolek Ristil ev. l. kiriku palvelas, oli kogunenud palju rahvast, äkki ilmes koosolekul haaras mitmeid mehi-naisi patutundmine ja nad ruttasid pisaraid valades Kolgata risti juurde. Nad palusid ja neile anti, nad otseisid ja nad leidsid, nad koputasid ja neile avati. Kiitus Jumalale!

Nüüd, mil meil on rahvuslik üleskutse, tahan teha ka selles oma parimat.

Töötage, sest usk ilma tegudeta on surmud!
V. Muul.

Rahvuslik üleskutse.

Mu armsad sõbrad!

Meie vajame tungival Teie abi käesoleval kuul Rahvuslikus Üleskutses — korjanduses meie töö häaks meie maal vaeste ja hädaliste keskel.

Meie univormis korjadad allkirjadega varustatud korjanduseraamatuga tulevad Teie juurde, ja me palume tõsiselt teie tegelikku kaasabi, et annate lahkesti oma raha. Jumal õnnistab Teid, kui Teie nõnda toimite.

Teie ALF. W. LOCKYER,

Eesti-Läti diviisi komandör.

Vaimu mõju.

KAS sa ei ole kunagi kuulnud põhjendust, mida keegi vana kristlane tarvitsis tõenduseks pöördumata arstile? Arst ütles, et hinge ei ole. „Kas olete näinud hinge?“ „Ei.“ „Kas olete kuulnud seda?“ „Ei.“ vastas kristlane. „Olete maitseunud seda?“ „Ei.“ „Olete haistunud seda?“ „Ei.“ „Kas olete tunnud mõnd hinge?“ „Jah,“ vastas kristlane. „Hää,“ tähendas arst, „see tähendab nelja meele vastu üks; üks on teie poolt.“

„Väga häa,“ ütles mees ja küsis: „Kas olete näinud valu?“ „Ei.“ „Kas olete haistunud seda?“ „Ei.“ „Kas olete kunagi kuulnud valu?“ „Ei.“ „Kas olete maitseunud seda?“ „Ei.“ „Kas

teie kunagi ei ole tunnud valu?“ „Jah, seda ma olen.“ „Hää, ma arvan, sellest on küllalt valu olemasolu tõendamiseks?“ „Jah.“

Nii ütlevad ka ilmalikud, et ei ole Püha Vaimu, sest nad ei või näha seda. Ometi meie tunneme seda. Sa ütled, et see on vaid ettekujutus ja et meie kunagi ei tunne seda. Võtame näiteks, et sa ütled mee olevat mõruda, ja mina vastaksin: „Ei, ta ei ole kibe, ja teie ei ole maitseunud mett, kuidas võite öelda selle olevat mõruda. Maitsege ja katsuge seda.“

Niisama on Püha Vaimuga. Kui sa ei tunne Vaimu mõju, siis sa ei usu sarnast Vaimu, sest sa ei või näha.

Ära mõodu Jeesusest!

ÄRA mõodu Jeesusest, sest Tema on üks. Mitmed on otsinud teisi sissepääsuteid taavariki. Mõtle kas Paulusele või Luterile! Kuidas viimane ei koputanud peaaegu igale uksele, mida ta mõttes juhatavat Jumala riiki, näiteks: teaduse, oma tegude, kloorstri jne. Tal ei õnnestunud leida uut enne, kui ta leidis Jeesuse.

Jeesus on see, kes oma isiku läbi võimaldab meile sissepääsu ellu, Jumala riiki. Tema on üks, tema on sissekäik ellu. Ta sai selleks olles sõnakunlelik surmani, ja isegi ristisurmani. Sa tahad võita ellu, tahad saavutada Jumala riiki. Ära mõodu Jeesusest!

Ära mõodu Jeesusest, sest Tema on lammaste karjane. Kuigi oleme teel ellu, ei ole meie veel pärale jõudnud. Vaenlased tulevad meie teele; kõrvalt, siis viivad eksitusse, on arvama ta palju; meie ei leia mitte alati puhkepaiku, kus võime puhata ja saada toidetud; argtus ja nõrkus rõhub arvamata kordi. Jeesus on häa karjane.

Ära mõodu Jeesusest, sest Tema viib sind Jumala riiki. „Kes läheb sinne minu läbi, saab päästetud.“ Ta käib kaasas kogu teekonnal, ka „surmavarju onas.“ Ta ei ole veel kunagi jätnud kedagi, kui langes pimedus. Kõik seisid nõuta, kaotasid julguse. Tema viis vaikset, rahulikult nagu kogunenud juht reisijaid edasi teel ellu.

Sa tahad jõuda sihile! Ära siis mõodu Jeesusest!

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblikestid märtsis.

Lauka.	R. 15.	8:12—21
R. 1. 8:40—56	L. 16.	8:22—30
Sakaria.	P. 17.	8:31—43
L. 2. 2: 1—13	E. 18.	8:44—53
P. 3. 7: 4—14	T. 19.	8:54—66
E. 4. 8: 9—19	K. 20.	9: 1— 9
T. 5. 14:9.	N. 21.	10: 1—13
	R. 22.	10:14—24
	L. 23.	11: 1—13
	P. 24.	11:26—33
	E. 25.	11:34—43
I. Kuu.		
Kuningas Salomoni valitus.		
K. 6. 1: 5—14	Kaalat.	
N. 7. 1:15—27	Päästimine usu läbi.	
R. 8. 1:28—40		
L. 9. 1:41—53	T. 26.	1: 1—12
P. 10. 3: 1—15	K. 27.	1:13—24
E. 11. 4:21—34	N. 28.	2: 1—10
T. 12. 5: 1—12	R. 29.	2:11—21
K. 13. 6: 1—14	L. 30.	3: 1— 9
N. 14. 8: 1—11	P. 31.	3:10—18

PALVEAINED.

- Märts, 3. Yangid kõigis maades.
„ 10. Lõuna ja Kesk-Aafrika ja Rodeesia.
„ 17. Noorsoo töötajad.
„ 24. Austraalia, Uns-Meremaa ja Tasmania.
„ 31. Juhatajad ja kõik autoriteetid.

LAULGEM HÕISATES JUMALALE!

1.

M. L. 319.

1. Oh kui õnnis olla Jeesu rahvas, Kindel tunnistus on südames. Kiitühäälid kõlaga nüüd vahvast Imeilise armastuse eest.

2. Õnnelikult edasi nüüd läeme, Püha Vaim meid elu juhatab. Kindlalt tema armu sisse jääme, Kuni jäädavalt meid ühendab.

3. Auline meid elu ootab taevas, Sellel' mõeldes julgust saame veel. Ehk küll kõnnime ka hädas, vaevas Siin maailma viletsuse teel.

4. Kristus surres surma ära võitis, Ülestõustes meile elu tõi. Jäädav päev siis südamesse koitis, Kui hing kõigest patust lahti sai.

5. Jeesus lootuseks meil elus saanud, Jeesu rahust laulab süda, Siis. Jeesus armust meid on lunastanud, Jumalale kiitus kõlaga.

2.

1. Kadunud on valu, kahtlus, võitlus, riid, Igavest lõpnud mure, vaev ja piin. Kadunud on kõik, mis muile valu teeb, Mu südant Jeesu veri lunivaleks teeb.

Üks valge rüüd ja kullast kroon, Ning eluase auline Mul selgest armust antakse, Säälsõndsal kodumal. Sest Jeesus on mu päästija, Ta lupastanud mind, Ristil maksis minu süüdi. Rõõmu tunnen alati armastuse sees. Ma elan, jah ma elan läite juures.

2. Igavest kadus ajamerle päev Patu, kus oli, — nüüd ei teda näe, Otsisin rõõmu — Jeesus rõõustib nüüd Ta risti pääl on kannud kõik mu patud, süüdi.

3. Uskmatu kadus, kahtlus, kurbus ka, Kadus see ära Sinu surmaga. Kõik see on kadunud ja mu Jeesus mind On lunastanud, olen Tema verehind.

4. Tulnud on Issand minu südame Kadud Ta ees kõik patuneedmine. Temale kuulun mina igavest, Ta on mu kaitsja, kilp, nüüd hõiska südamest.

3.

1. Elumemel purjetades Kojupoole tormate, Kindlat siht silmas hoides Tormiste läbi tungime.

Varsti on kõik mure möödas, Võime rahuranda jõuda, :;: Kodu, sääl on kadud häda, Salakalju, torm ja voog. :;:

2. Miljonid on juba nüüdki Isa juures üleväl, Paljud lähevad ja siiski Miljonid on kaugel veel.

3. Tulge rahusadamasse, Sõitke ühes melega. Jõudke laeva, et ei lase Kallist aega kaduma.

4. Purjed ruttu lahti lööge, Sest, et paras tuul on käes. Laulge nüüd ja rõõmustage, Kiitke armu kõigile.

5. Pärast prooviaega võime Heita rõõmsast ankruse, Kullast ulitsaltele käime, Igavesti hõiskame.

4.

1. Me päästesõdurid, Kes rõõmsust võitleme, Me päralt likka võit Ehk kausa ootame, Meil mõök ja kilp on käes, Nii lähme edasi, Ja võitlusvaimu ei kohku tagasi.

Meil võitev Jumal, meil võitev Jumal, Kui vihast vaenlast ründame, Me peame võitma, Sest Issandas kõik sõdime. Jah halleluja, jah halleluja, On äge võitlus kannis ka. See saab kord palka, see saab kord palka, Kes ustavalt jääb võitlema.

2. Me päästesõdurid, Kes vahvaid võitluses, Meil kostab laulusid, Et ainult Jeesuses Arg omab julguse

Ja nõrk saab jõudu veel. Me vaenlast ründame, Siis võit meid ootab eel.

5.

1. Mis on kõik aarded, au ja kuld, Kui Jumal mind nüüd, Ta oma olen jäädavalt, Tül kõlab kiidulaul.

Jah, olen õnnelik :;: Kui Jeesus minu sõber on, Jah, olen õnnelik.

2. Kui teised lõbu leiavad, Ja rõõmu ilma pääl, Siis vaatad taeva poole ma, Kõik minu rõõm on sääl.

3. Ja kuigi nõnda väike mul Siin maine varandus. Mul alal hoitud ometi On taevas pärandus.

6.

1. Mis tegi Jeesus minu eest? Ta jättis maha Kanaan, Ja suri ristil minu eest, Et mul saaks osaks Kanaan. Sääl on mul palgaks võidu-

Sa hiilgid, minu Jeesus sääl Aujärjel taevallinas, Ja kutsud oma lapsi siit Su juurde Kanaanisse.

3.

Oh patune, sa pööra nüüd Ja tõtta Kanaanisse, Sind teretamas ingliskoor Sääl õndsas taevallinas. Oh tule päästmisjõele, Mis voolab Kanaanisse, Auhilgus selgest ümbritseb Mu Jeesust taevallinas.

7.

1. Üks silmapilk, siis võitlemine möödas, Üks silmapilk, torm murrab vägevust. Üks silmapilk, siis paradüsi alas Ma Jeesu süles hingana magustas. :;: Üks silmapilk, siis rahupalmid paistvad Ja väsind võitjad võidurõõmu matsivad. :;:

2. Üks silmapilk veel nutuleiba süda, Üks silmapilk siin pisarate teel. Üks silmapilk veel pisarpalgel käia, Sest taevaara seisab varjul veel. :;: Üks silmapilk, siis Jeesus

Aidake meid, et aidata teisi!

Palume Teid annetada häatahtlikult rahvuslikul üleskutsel, et aidata puudustkannataid ja viletsat olukorras elavaid inimesi.

kroon, Kuldheljakas taevallinas, Ning võidupalm sääl ootab mind, Oh tulge Kanaanisse!

Taevalik Kanaan, Oh imeilus Kanaan, Me Kaanan, see on õnnis maa, Oh tulge Kanaanisse!

2. Kui püha rahva hulgas kord Ma jõuan Kanaanisse, Mu Lunastaja, sulle siis Mu laulust helab Kaanan,

ilmub jälle Ja võtab nõdrad lapsed oma sülle, :;:

3. Üks silmapilk, siis väsind hing siit tõttab Kui nõder tül karjase sülesse. Üks silmapilk, siis ingel sülle võtab Ja kannab paradüsi ülesse. :;: Üks silmapilk, siis varjud maha jäävad Ja Jeesu sarnaseks kõik võitjad saavad. :;:

Kuningas Alkohol

andis enesest järgmise tunnistuse kohtu ees:

„Minu nimi on: Kuningas Alkohol!

Ma teen targad jõledaiks ja tallan maha jõledad nende jõleduses. Ma koon oma võrku nende imber, kelle usk on hakanud kõikuma, viin nõrga viletsusse ja teen tugeva nõrgaks. Ma olen teinud te hukatusse siledaks lugematuile miljonile. Olen muutnud mitu lootusriikast noort inimkonna viletsuseks ja naeruks. Olen teinud miljonid kodused õnnetuiks. Olen muutnud inimesi loomadeks. Olen tapnud enam inimesi kui kõik, kes langesid maailmasõjas. Olen suurim petja, keda üldse tuntakse! Mahajäetud naine tunneb mind, samuti nälgivad lapsed! Olen viinud miljonid varemetesse ja teen seda veel miljonitega!“

Pääle selle tunnistuse ütlesid kohtunikud ühiselt:

„Teda peame välja ajama oma maalt!“

Meie tahame täita kohtunikude ütelist kõige oma jõuga. Sellepärast tulemate ka teile meelde inimkonna suurimat vaenlast.

4. Ei ole kahjuks meil see risti elu, Vaev Talle järje ees saab unustud. Üks silmapilk siin kestab vaev ja valu, Pea saan ma igavesti rõõmub. :;: Üks silmapilk veel okkad sõidant pistvad, Siis ristikandjad taeva lauas istvad.

8.

1. Nüüd ihu, hinge, vaimu Sull' Issand, annan ma. Kõik jätan Sulle ohviksi, Mind pese, pühitse!

Kõik alatlike panen, Tuld taevast ootan ma, Ootan, ootan, Tuld taevast ootan ma.

2. Oh Jeesus, kallist Jeesus, Su nimel palun ma, Mind võta täiest päiksta, Just nii kui lõotand sa.

3. Las' püha tuli tulla Mu hinge väega, Mu nõtra ohvrit võta, Tee puhtaks, pühaks mind!

4. Su oma olen, Jeesus, Ja veres puhastud — Mind märgi igaveseks, Su vaimu anna mulle!

9.

R. M. 123.

1. Vaatke, sõbrad, miljonid Julgelt hukuvad, Vaenulised leegionid Saada püüdvad maad.

Sõtta, päästesõjavägi, Jumal kutsub teid! Saatan, patt ja kurjad väed Jätma peavad meid.

2. Vaatke, vaenulised väed Jõudvad ligemal, Kurjus kasvab igapäev, Päästja hiljaks jääb.

3. Meie lipp, see kõrgelt lehvib, Hinged päästetakse, Võitu saame Jeesu väega, Saatan tazaneb.

4. Pikk ja äge võitlus kestab, Jumal lähedal. Läeme oma Kuningaga — Võit on Issandal!

Koorid.

1. Jumal, ärkamist too, alga minu-ga sa, alga minuga sa just nüüd.

2. Tulega ristitud võitleja-hulk, kel' südames tuld :;: Tulega ristitud võitleja-hulk, Vaat', võita maailm on me siht.

3. Kus elav vesi voolab ju, kus haljalt kasvab elupuu, sääl elan valuges ja Jeesust uskudes, kus elav vesi voolab ju.

4. Võitluse võidule, Saame võidule! Maailm Kristusele — ootku võit või surm! Võidule, võidule, Lehvigu me lipp; Meie hüüdsõna on: „vabadus ja võit.“

5. Ma Jeesusega elan; Mu südamest ei lahku Ta. Ma Jeesusega elan, Ja Tema minuga.

6. Ilmas pole rõõmu leida ega rahuldust — Jeesus vaid üksil sull' rahutoob, valusid võib kergenda.

7. Ta tuli alla päästma :;: Sest Ta meid armastas. :;:

8. Päästmine on tõeist aniline; päästmine see sobib kõigile. Me toome kaasa armusõnnun paturjole Ja kuulutame täielikku päästmist.

Envoi URBANI (Lätist) kü-laskäik Tallinna.

Laup., 9. märtsil

kl. 7.30 õht. Tallinna 3.

Pühapä., 10. märtsil

kl. 10.30 h. Tallinna 2.

kl. 7.00 õht. Tallinna 1.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuns. Tellimise hind postiga aastas 2 kr. ½ a. L10 kr. Üksiknumber 15 st. Vastutav toimetaja: envoi I. Bakul.

Väljaandja: Päästearmee.

O.-Ü. „Vaba Maa“ trükk.